

Sygn. akt II Ca 440/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Henryk Haak SSR del. Małgorzata Wawrzonowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 28 lutego 2017r. sygn. akt I C 1208/16

1. oddala apelację,

2. zasądza od powódki K. S. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Henryk Haak SSO Wojciech Vogt SSR del. Małgorzata Wawrzonowska

II Ca 440/17

UZASADNIENIE

Powódka K. S. działająca przez pełnomocnika wniosła pozew przeciwko (...) SA na jej rzecz kwoty 4.926,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21.08.2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 28 lutego 2017 r. oddalił powództwo i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożyła powódka zaskarżając wyrok w całości. Zarzuciła:

1. art. 233 § 1 k.p.c.)rzez błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że skoro drzewo dąb rosnące przy pomniku rodziców powódki było zdrowe i nie przejawiało oznak choroby to nie stwarzało zagrożenia dla osób i mienia w sytuacji gdy powyższe okoliczności nie przesądzą o tym, że drzewo było należycie pielęgnowane przez zarządcę cmentarza,
2. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez rozpoznanie sprawy z pominięciem dowodu z dokumentu z (...) Państwowego Instytutu (...) z którego wynika, iż w dniu 18 lipca 2015 r. nie miały miejsca nadzwyczaj zjawiska atmosferyczne takie jak huragan, czy trąba powietrzna,
3. art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. poprzez oddalenie dowodu z pisemnej opinii biegłego sądowego dendrologa podczas gdy ustalenie czy położone przy pomniku rodziców powódki było należycie pielęgnowane wymagało wiadomości specjalnych oraz błędne stwierdzenie, że przeprowadzenie powyższego dowodu jest niemożliwe w sytuacji gdy przedmiotowy dąb został wycięty podczas gdy biegły sądowy mógł wydać opinię na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, tj. dokumentacji zdjęciowej, dokumentacji urzędu gminy oraz na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową;
4. art. 217 § 2 k.p.c. poprzez uznanie, że wniosek o przeprowadzenie dowód z opinii biegłego dendrologa był spóźniony podczas gdy powód zgłosił powyższy wniosek po otrzymaniu odpowiedzi na pozew na pierwszym terminie posiedzenia wyznaczonym przez Sąd, tj. w dniu 26.09.2016 r.;

W oparciu o te zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie kosztów za obie instancje.

Pozowany wniosł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Nie ma racji skarżąca, że zgłoszenie dowodu z opinii biegłego dendrologa nie było spóźnione. W obowiązującej procedurze system koncentracji materiału procesowego oparty jest na modelu dyskrecjonalnej władzy sędziego. Jest on w pełni koherentny z zasadą kontrydiktoryjności, realizowaną obecnie poprzez ogólne założenia aktywności zarówno sądu jak i stron w warunkach określonych w art. 3 k.p.c.

Nie ulega wątpliwości, że powódka miała obiektywną możliwość przytoczenia tego dowodu już w pozwie. Nie zrobiła tego. Złożyła ten dowód dopiero na rozprawie w dniu 26 września 2016 r. . Sąd miał więc podstawy pominąć spóźniony dowód w oparciu o art. 207 § 6 k.p.c.

Szczególne znaczenie dla realizacji ciężaru wspierania postępowania w ujęciu dynamicznym mają sankcje przewidziane przez regulacje przewidujące pominięcie spóźnionych twierdzeń i dowodów (art. 207 § 6, art. 217 § 2, art. 344 § 2 zd. 2, art. 381 KPC) oraz unormowania zmierzające do zapobiegania przewlekaniu postępowania przez strony (art. 217 § 3 KPC), a także tzw. sankcje kosztowa (art. 103 § 1 i 2 KPC).

System koncentracji zakłada realizację ciężaru procesowego bez zbędnej zwłoki przez strony na każdym etapie postępowania. Ustawa według ściśle określonych kryteriów art. 207 § 6, art. 217 § 2, art. 344 § 2 zd. 2, art. 381 KPC stosowanie do okoliczności sprawy pozostawia sądowi orzekającemu w sprawie ocenę, czy po upływie określonego czasu w dalszym etapie postępowania dopuścić przytaczanie faktów i dowodów, których strona od razu nie przytoczyła, mimo, że miała taką obiektywną możliwość (por. Łukasz Błaszczak, Dowody i postępowanie dowodowe w sprawach cywilnych, Warszawa 2015, s. 347; Komentarz do k.p.c. pod redakcją T. Erecińskiego, Tom II, Warszawa 2016, s. 234).

Należy również podkreślić, że biegły ma przekazać sądowi wiadomości specjalne. Opinia biegłego ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego w sprawie materiału wtedy, gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie jednoznacznie wskazywał, że przyczyną szkody był wiejący w dniu 28 lipca 2015 r. wiatr o sile około 22 m/s. Jest to wiatr – co wynika z powszechnie dostępnych definicji – który nazywa się silnym sztormem i łamie duże gałęzie.

Sąd również prawidłowo ustalił, że właśnie w wyniku silnego wiatru zostały odłamane między innymi konary dębu rosnące przy pomniku powódki. Konary te spadając uszkodziły nagrobek. Sąd w oparciu o dokumentację fotograficzną i powołane w uzasadnieniu dokumenty prawidłowo ustalił, że przedmiotowy dąb przed zdarzeniem nie posiadał zewnętrznych oznak choroby, czy złego stanu. W kwietniu 2015 r. Parafia Rzymskokatolicka w Rajsku wystąpiła o zezwolenie na usunięcie drzew z terenu cmentarza. Wniosek nie obejmował przedmiotowego dębu z uwagi na jego dobry stan.

Zebrany materiał dowodowy i jego ocena pozwoliły Sądowi na dokonanie ustaleń, że szkoda nie powstała z winy Parafii Rzymskokatolickiej w R. Do dokonania tych ustaleń i oceny nie była Sądowi potrzebna wiedza specjalistyczna, nie były potrzebne wiadomości specjalne. Parafia – gdyby założyć na moment jej winę – mogłaby odpowiadać, gdyby wykazano jej zaniedbania w utrzymaniu przedmiotowego dębu, które można stwierdzić bez uciekania się do wiedzy specjalistycznej. Staranne działanie bowiem, którego brak mógłby na winę wskazywać, mieści się w zakresie wiedzy potocznej. Odpowiedzialność z art. 415 k.c. nie wymaga bowiem jakiegoś nadzwyczajnego rodzaju starannego działania, które celem ustalenia stanu drzewa i jego odporności na czynniki zewnętrzne powinno się uciekać do wiedzy specjalistów dendrologów.

Powyższe wskazuje, że Sąd miał również podstawy do oddalenia przedmiotowego wniosku dowodowego, gdyż nie był on potrzebny do rozstrzygnięcia sprawy.

Skarżący podnosi w swojej apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest uzasadniony.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np. K. Piasecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 – 505, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006, t. I, s. 1026). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji. Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP. 1966, nr 4, s. 20).

Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

Małgorzata Wawrzonowska Wojciech Vogt Janusz Roszewski